

**WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
Wojciech Kutyla**

KPB-4114-002-03/2014

I/14/007

**WYSTĄPIENIE
POKONTROLNE**

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	I/14/007- Udzielanie przez organy administracji ochrony cudzoziemcom przebywającym na terytorium RP
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Porządku i Bezpieczeństwa Wewnętrznego
Kontrolerzy	1. Zygmunt Kozłowski, doradca techniczny, upoważnienie do kontroli nr 92614 z dnia 9 września 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2) 2. Zbigniew Włodarczyk, specjalista k.p., upoważnienie do kontroli nr 92618 z dnia 15 września 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 3-4)
Jednostka kontrolowana	Rada do Spraw Uchodźców, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa
Kierownik jednostki kontrolowanej	Paweł Dąbrowski Przewodniczący Rady do Spraw Uchodźców.

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości¹ działalność Rady do Spraw Uchodźców jako organu administracji publicznej rozpatrującego odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w sprawach dotyczących udzielania statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej cudzoziemcom.

Uzasadnienie oceny ogólnej

W zakresie realizacji przez Radę do Spraw Uchodźców zadań organu administracji publicznej rozpatrującego odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ocenę pozytywną uzasadnia w szczególności prowadzenie postępowań zgodnie z wymogami przepisów i procedur obowiązujących w tym zakresie. Ponadto Rada do Spraw Uchodźców realizowała pełny katalog zadań przypisanych w art. 89p ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej². Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły:

- wydania decyzji administracyjnej w sprawie RdU-364/S/13 z dwumiesięcznym opóźnieniem w stosunku do ustalonego terminu

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Dz. U. z 2012 r., poz. 680 ze zm.

zakończenia postępowania, przy zaniechaniu poinformowania strony o przyczynach zwłoki i wskazania nowego terminu załatwienia sprawy;

- przekazywania do archiwizacji akt spraw w postępowaniach administracyjnych, z przekroczeniem obowiązującego terminu 6 miesięcy od dnia zakończenia postępowania.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Opis stanu
faktycznego

1. Do zadań Rady do Spraw Uchodźców, zwanej dalej „Radą” należy rozpatrywanie odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w sprawach dotyczących statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej, prowadzonych na podstawie przepisów działu II ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą o udzielaniu ochrony”, z wyjątkiem decyzji dotyczących zobowiązania cudzoziemca do powrotu oraz spraw dotyczących udzielania pomocy dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy. Ustalono, że w okresie objętym kontrolą Rada rozpatrywała odwołania od decyzji i zażalenia na postanowienia wydane przez organ I instancji. W latach 2012-2014 (I półrocze) do Rady wpłynęło 2012 odwołań od decyzji oraz 14 zażaleń na wydane postanowienia. Rozpatrując złożone odwołania Rada uwzględniła w całości 164 odwołania (8,1% złożonych odwołań), oddaliła 1238 (61,6%) odwołań, 409 (20,4%) uwzględniła częściowo a 201 (9,9%) postępowań umorzono. Natomiast wszystkie 14 zażaleń na wydane postanowienia zostały przez Radę oddalone. Ponadto w okresie objętym kontrolą do Rady wpłynęło 8 zażaleń na bezczynność organu lub przewlekłość postępowania, z czego 1 zażalenie uwzględniono, a 7 – oddalono. W okresie objętym kontrolą miało miejsce 10 przypadków wzruszenia decyzji w trybach nadzwyczajnych. W tym zakresie Rada wydała: 2 postanowienia, w których po przeprowadzeniu postępowania wznowieniowego, odmówiła uchylenia decyzji dotychczasowej; 1 decyzję o uchyleniu ostatecznej decyzji Rady, na mocy której żadna ze stron nie nabyła prawa, 1 postanowienie o uchyleniu wydanego przez Radę postanowienia, oraz 6 decyzji o stwierdzeniu nieważności decyzji Rady.

Ustalono, że w okresie objętym kontrolą decyzje Rady były przedmiotem skarg składanych do sądów administracyjnych. Ze sprawozdań z działalności Rady wynika, że ogółem do WSA wpłynęły 543 skargi, z tego w 2012 roku wpłynęło 216 skarg, w 2013 roku – 233, a w I półroczu 2014 r. – 94 skargi. W tym okresie zapadły następujące rozstrzygnięcia: uchylono w całości 75 decyzji Rady, uchylono w całości 11 decyzji organów I i II instancji, oddalono 429 skarg, umorzono 68 postępowań sądowych, odrzucono 110 skarg³.

Z ogólnej populacji postępowań prowadzonych przez Radę i zakończonych w okresie objętym kontrolą wydaniem decyzji, zgodnie z metodyką kontroli wylosowano do szczegółowego badania prawidłowości prowadzenia postępowania próbę kontrolną w ilości 19 spraw (1% populacji). W wyniku przeprowadzonego badania nie stwierdzono nieprawidłowości w prowadzonych postępowaniach w odniesieniu do wymogów wynikających z przepisów działu II ustawy o udzielaniu ochrony. W jednym przypadku (sprawa RdU-364/S/13) stwierdzono natomiast uchybienie co do terminu zakończenia postępowania, tj. wydanie decyzji z dwumiesięcznym opóźnieniem w stosunku do uprzednio ustalonego terminu. W złożonym wyjaśnieniu Przewodniczący Rady stwierdził,

³ W okresie objętym kontrolą zapadały rozstrzygnięcia dotyczące również skarg złożonych przed tym okresem, a część skarg była rozstrzygana w okresie późniejszym.

że z uwagi na brak w aktach sprawy informacji wskazujących na przyczynę opóźnienia nie jest wstanie podać tych przyczyn.

W okresie objętym kontrolą Rada realizowała, wynikający z art. 45 ust.1 ustawy o udzielaniu ochrony, obowiązek zwracania się do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby również do innych organów, o informacje o cudzoziemcach we wszystkich przypadkach, gdy rozważano nadanie tym osobom statusu uchodźcy, udzielenia ochrony uzupełniającej lub zgody na pobyt tolerowany. Na podstawie przedłożonej korespondencji kierowanej do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego stwierdzono, że w okresie objętym kontrolą wystosowano 59 zapytań i uzyskano 42 odpowiedzi⁴. We wszystkich przypadkach Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego poinformowała, że nie posiada obecnie informacji mogących wskazywać, iż pobyt cudzoziemca na terytorium RP stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa. Od 2014 roku w Radzie wprowadzono jako standard, zwracanie się w każdym przypadku z analogicznym pytaniem do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji. Ustalono, że w I półroczu 2014 r. skierowano 2 zapytania, uzyskano jedną odpowiedź o braku przeciwskażeń, w drugim przypadku komendant odpowiedzi nie udzielił.

Ustalone
nieprawidłowości

Wydanie decyzji administracyjnej w sprawie RdU-364/S/13 z dwumiesięcznym opóźnieniem w stosunku ustalonego terminu zakończenia postępowania, przy zaniechaniu poinformowania strony o przyczynach zwłoki i wskazania nowego terminu załatwienia sprawy, co było niezgodne z art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego⁵.

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonej nieprawidłowości działania Rady w zakresie rozpatrywania odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia wydane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w sprawach dotyczących statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej.

(dowód: akta kontroli str. 7, 9, 15-68, 71-72, 74-76, 144-150, 152-159)

Opis stanu
faktycznego

Rada gromadziła, stosownie do wymogu art. 89p ust. 4 pkt 2 ustawy o udzielaniu ochrony, informacje o krajach pochodzenia cudzoziemców, wykorzystywane następnie jako dowody w toczących się postępowaniach. Informacje te pochodziły z internetowych stron międzynarodowych organizacji zajmujących się ochroną praw człowieka, Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców, opracowań jednostek naukowo-badawczych, oficjalnych dokumentów rządowych. Ponadto korzystano z zasobów gromadzonych przez Urząd do Spraw Cudzoziemców. Kontrola wykazała, że gromadzone informacje o krajach pochodzenia, opisujące panujące w tych krajach sytuacje polityczne i społeczne jak również zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańcom, nie były poddawane analizie w celu wypracowania jednolitych kryteriów oceny sytuacji w tych dokumentach opisanych. W złożonym wyjaśnieniu Przewodniczący Rady przekazał, że tylko niektóre z tych opracowań poddawane były analizie pod kątem wypracowania jednolitych kryteriów stosowania w trakcie prowadzonych postępowań. Stwierdził ponadto, że w obecnym stanie prawnym nie jest możliwe formułowanie wytycznych czy rekomendacji wobec sposobu traktowania

⁴ Zgodnie z art. 45 ust. 2 i 3. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i inne organy przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ich przekazanie.

Jeżeli organy, o których mowa w ust. 2, nie prześlą informacji w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

⁵ Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.

materiału dowodowego przez składy orzekające. Zgodnie z art. 89z ust. 5 ww. ustawy, przy orzekaniu członkowie Rady są związani wyłącznie przepisami prawa. Przyjęty sposób postępowania ze wszystkimi materiałami źródłowymi wynika z art. 7 i 77 Kodeksu postępowania administracyjnego. Dalej Przewodniczący zauważył, że z tych przepisów wyprowadzane jest zalecenie możliwie największej aktualności materiałów dopuszczonych jako dowód w sprawie. Stosownie do tych regulacji, adekwatność informacji o kraju pochodzenia, w tym także ich aktualność, jest oceniana indywidualnie w każdej sprawie przez członków składu orzekającego.

Uwagi dotyczące
badanej działalności

Najwyższa Izba Kontroli wskazując, że informacje o krajach pochodzenia cudzoziemców nie były, co do zasady, poddawane analizie w celu wypracowania jednolitych kryteriów ich oceny, nie neguje zasady swobody oceny dowodów przez skład orzekający, ani faktu związania orzekających członków Rady wyłącznie przepisami prawa. Wykazanie związku przyczynowo skutkowego, wynikającego z faktów zawartych w zgromadzonych dowodach w sprawie, niewątpliwie należy do członków Rady tworzących skład orzekający. Należy jednak zauważyć, że w dowodach jakimi są informacje o kraju pochodzenia, zawarte są z konieczności opisy sytuacji i zdarzeń o dużym stopniu ogólności, które z tego powodu mogą być dość odmiennie interpretowane w kontekście wypełniania przesłanek ustawowych do podjęcia rozstrzygnięcia w indywidualnej sprawie. Z tego względu, w opinii Najwyższej Izby Kontroli zasadnym jest, opatrywanie tych dokumentów komentarzem co do spełniania przez fakty w nich opisane kryteriów przesłanek ustawowych. Komentarz ten nie może być wiążący dla składu orzekającego przy podejmowaniu rozstrzygnięć, będzie jednak wskazówką pomocniczą, mającą niewątpliwą wpływ na jednolitość interpretowania tych samych informacji, w odniesieniu do indywidualnych postępowań. Zasadność takiego opracowania informacji o kraju pochodzenia potwierdził również Przewodniczący Rady stwierdzając, że niektóre z tych opracowań poddawane były analizie pod kątem wypracowania jednolitych kryteriów stosowania w trakcie prowadzonych postępowań.

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działania Rady w zakresie gromadzenia informacji o krajach pochodzenia cudzoziemców.

(dowód: akta kontroli str. 11, 74-75)

Opis stanu
faktycznego

3. Rada dokonywała analiz orzecznictwa w zakresie spraw o nadanie lub pozbawienie statusu uchodźcy, stosownie do wymogu art. 89p ust. 4 pkt. 1 ustawy o udzielaniu ochrony. Analizie poddawano: orzeczenia sądów administracyjnych (WSA i NSA), orzeczenia Rady oraz orzeczenia Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Największą uwagę poświęcano orzecznictwu sądów administracyjnych, stosownie do ich pozycji i kompleksowości uzasadnienia. W tym zakresie cyklicznie sporządzano opracowania grupujące wszystkie wyroki zawierające uzasadnienia. W latach 2012-2013 sporządzano takie opracowania w cyklu rocznym, a od początku 2014 r. są sporządzane na użytek kolejnych posiedzeń plenarnych Rady. Analizy orzecznictwa własnego Rada dokonywała na kolejnych posiedzeniach plenarnych, a formułowane uwagi i uzgodnienia były protokolowane i rekomendowane do stosowania. Orzeczenia Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców były również analizowane na posiedzeniach plenarnych Rady. W wyniku tych analiz, w sprawach o charakterze systemowym, były formułowane wobec organu I instancji spostrzeżenia Rady dotyczące

wydawanych orzeczeń. W 2013 roku przedmiotem analizy była w szczególności kwestia powoływania biegłych psychologów, psychiatrów lub seksuologów dla oceny stanu psychicznego wnioskodawców, którzy mogą być osobami niepełnosprawnymi lub mogły być poddanymi przemocy. W 2014 r. Rada przekazała Departamentowi Postępowań Uchodźczych Urzędu do Spraw Cudzoziemców materiał analityczny poświęcony stosowaniu art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy o udzielaniu ochrony dotyczący niedopuszczalności wniosku, oparty na analizie orzeczeń sądów administracyjnych i Rady. W złożonym wyjaśnieniu Przewodniczący Rady stwierdził, że przyjęta w polskiej procedurze administracyjnej zasada powtórnego rozpatrzenia sprawy przez organ odwoławczy sprawia, że analizy orzecznictwa Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i Rady są ze sobą nierozzerwalnie powiązane. Rada analizując własne orzecznictwo, musi się odnieść także do decyzji wydanej w I instancji. Dalej Przewodniczący wyjaśnił, że zadanie analizy orzecznictwa musi w dzisiejszych uwarunkowaniach mieścić w sobie analizę orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości UE, ze względu na ich ogromną wagę dla rozstrzygania spraw uchodźczych. Jakkolwiek art. 89p ust. 4 pkt 1 nie odnosi się wprost do orzeczeń międzynarodowych trybunałów, to Rada analizuje te orzeczenia w związku z rozpatrywaniem indywidualnych spraw, a orzeczenia w tych sprawach są traktowane jako materiał analityczny.

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działania Rady w zakresie dokonywania analiz orzecznictwa dotyczących spraw o nadanie lub pozbawienie statusu uchodźcy.

(dowód: akta kontroli str. 8, 72-73, 76-110)

Opis stanu
faktycznego

4. W okresie objętym kontrolą Rada prowadziła, stosownie do art. 89p ust. 4 pkt. 3 ustawy o udzielaniu ochrony, współpracę z organami oraz instytucjami krajowymi i zagranicznymi w zakresie problematyki migracji i uchodźstwa. Współpracę tą prowadzono w formie bieżącej, dotyczącej indywidualnych spraw, oraz okazjonalnej (konferencje, spotkania konsultacyjne, szkolenia, warsztaty). W ujęciu krajowym współpraca ta była prowadzona głównie z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Strażą Graniczną, Urzędem do Spraw Cudzoziemców i Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Na płaszczyźnie międzynarodowej współpracowano z Wysokim Komisarzem Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), Agencją UE European Asylum Support Office (EASO). W latach 2012-2014 przedstawiciele Rady uczestniczyli w 12 wydarzeniach krajowych i międzynarodowych. Celem spotkań międzynarodowych była wymiana poglądów w zakresie problematyki migracyjnej i uchodźczej. Spotkania krajowe poświęcone były głównie konsultacjom i uzgodnieniom wzajemnej współpracy oraz szkoleniom związanym z wejściem w życie nowelizacji regulacji ustawowych dotyczących cudzoziemców.

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie prowadzenie przez Radę współpracy z organami oraz instytucjami krajowymi i zagranicznymi w zakresie problematyki migracji i uchodźstwa.

(dowód: akta kontroli str. 11-13)

Opis stanu
faktycznego

5. Zgodnie z art. 89z ust. 7 ustawy o udzielaniu ochrony, Przewodniczący Rady przekazuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców akta spraw w postępowaniach administracyjnych w celu archiwizacji, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia postępowania. Kontrola wykazała, że zadanie to było realizowane jedynie częściowo. Akta spraw zakończonych, wytworzone przez organ I instancji były przekazywane do archiwizacji po dwóch miesiącach, to jest po upływie terminu zaskarżenia decyzji Rady do sądu administracyjnego. W przypadkach wydania przez Radę decyzji uchylającej, akta sprawy były przekazywane niezwłocznie. Nie przekazywano akt spraw, w których strona złożyła skargę do sądu administracyjnego, gdyż art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi⁶ nakazuje przekazać sądowi skargę wraz z aktami sprawy. Nie przekazywano również akt w razie wpływu wniosku o wznowienie postępowania, stwierdzenie nieważności decyzji lub o uchylenie decyzji w innym trybie nadzwyczajnym, aż do zakończenia postępowań w tym przedmiocie i upewnienia się, iż nie zostanie zainicjowane postępowanie sądowo-administracyjne. Z powyższego wynika, że akta spraw wytworzone przez organ I instancji były przekazywane do archiwizacji z uwzględnieniem bieżącego rytmu pracy. Natomiast akta wytworzone przez Radę nie były, w okresie objętym kontrolą, przekazywane do archiwizacji. Dopiero w czasie trwania kontroli dokonano częściowego przekazania akt do archiwizacji. Spisem zdawczo-odbiorczym akt nr 695/14 z dnia 12 grudnia 2014 r. przekazano do Urzędu do Spraw Uchodźców 429 pozycji akt wytworzonych w latach 2012-2013, oraz spisem nr 50/15 z dnia 4 lutego 2015 r. – 476 pozycji akt wytworzonych w latach 2013-2014. Przewodniczący Rady wyjaśnił, że opóźnienia w przekazywaniu akt do archiwizacji dotyczyły okresu poprzedniej kadencji Rady, tj. przed 2014 rokiem. Obecnie opóźnienia te są niwelowane, w miarę możliwości kadrowych Wydziału Obsługi Rady do Spraw Uchodźców.

Ustalone
nieprawidłowości

Przekazywanie do archiwizacji akt spraw w postępowaniach administracyjnych, z przekroczeniem obowiązującego terminu 6 miesięcy od dnia zakończenia postępowania, co stanowiło naruszenie art. 89z ust. 7 ustawy o udzielaniu ochrony

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości, realizację przez Radę obowiązku przekazywania akt spraw postępowania do archiwizacji.

(dowód: akta kontroli str. 10-11; 151; 160-184)

Opis stanu
faktycznego

6. Zgodnie z art. 89p ust. 4 pkt 4 ustawy o udzielaniu ochrony, Rada została zobowiązana do prowadzenia rejestru złożonych zażaleń i odwołań oraz wydanych przez Radę decyzji i postanowień. Ustalono, że obowiązek ten był przez Radę realizowany. Do marca 2013 r. rejestr prowadzony był w formie programu „Ruch”, pracującego w środowisku DOS. Struktura programu polegała na rejestrowaniu, w układzie chronologicznym, wszystkich zdarzeń zaistniałych w toczących się postępowaniach, w odniesieniu do konkretnego cudzoziemca. Dane zgromadzone w tej bazie zostały zarchiwizowane i są dostępne dla

⁶ Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.

użytkowników. Program „Ruch” został zastąpiony programem „Ruch 2012”, działającym w oparciu o bazę Access. Struktura programu została zbudowana w podziale na toczące się postępowania, z zapisaną chronologią zdarzeń w ramach danego postępowania. Program „Ruch” był niekompatybilny z programem „Ruch 2012”, co oznacza, że przeniesienie danych z bazy zbudowanej w programie DOS do bazy zbudowanej w programie Access nie było możliwe. Możliwe było jedynie wyeksportowanie do nowego programu, za pośrednictwem arkusza Excel, wybranych pól indeksowanych, zawierających dane cudzoziemca oraz sentencje wydanych w jego sprawie orzeczeń. W sprawach, które były kontynuowane po marcu 2013 r. brakujące dane zostały w programie „Ruch 2012” uzupełnione ręcznie, na podstawie dokumentacji papierowej. Przewodniczący Rady wyjaśnił, że taka forma zastąpienia dotychczasowego programu nowym, była uwarunkowana możliwościami oprzyrządowania będącego w dyspozycji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, tj. jednostki zapewniającej obsługę administracyjną Rady. Dokonane przez kontrolerów oględziny rejestru złożonych zażaleń i odwołań wykazały, że był on prowadzony przy pomocy programu „Ruch 2012”, w wersji z dnia 14 grudnia 2014 r. W rejestrze gromadzono dane w pełnym zakresie katalogowym określonym w art. 89p ust. 4 pkt 4 ustawy o udzielaniu ochrony.

W Radzie prowadzono również rejestr spraw o nadanie statusu uchodźcy i udzielenie ochrony uzupełniającej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu ochrony. Do rejestru wpisywane były informacje dotyczące: orzeczeń Rady, skarg do sądów administracyjnych, orzeczeń sądów administracyjnych, wniosków składanych w trybach nadzwyczajnych, tj. w pełnym zakresie określonym w art. 121 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu ochrony, będącym we właściwości Rady. Rejestr był prowadzony w ramach krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazów w sprawach cudzoziemców o nazwie „Pobyt”, administrowanego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, na podstawie decyzji o udostępnieniu danych przetwarzanych w tym zbiorze.

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie realizację przez Radę obowiązku prowadzenia rejestrów w sprawach udzielania ochrony cudzoziemcom.

(dowód: akta kontroli str. 8; 111-112; 126-143; 152)

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli wnosi do Przewodniczącego Rady do Spraw Uchodźców o:

1. zapewnienie przestrzegania w prowadzonych przez Radę postępowaniach wymogów wynikających z art. 36 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego;
2. zapewnienie terminowego przekazywania do archiwizacji akt zakończonych postępowań oraz likwidację zaległości w tym zakresie.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

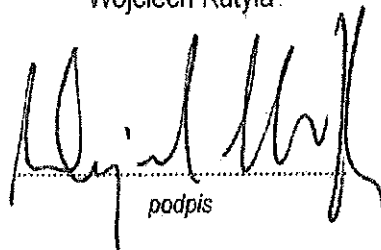
Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia 2 kwietnia 2015 r.

Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli

Wojciech Kutyla

podpis